

3 Skridt tilbage i Anledning af et Budget, som enten vil blive 17 Mill. eller i alt Fald 8½ Mill. Kr. Nettogældstilbagebetaling, ja, saa erindrers jeg, at det ærede Medlem, da han selv laante 14 Mill. Kr. og tilbagebetalte 14 Mill. Kr. paa Budgettet, sagde: Dette er et stort Skridt fremad. Det ærede Medlem bedømmer sin Efterfølger efter en ganske anden Aen, end han bedømte sig selv, og det ligger vel til det politiske Liv ikke altid at anvende den berømte ærlige Aen. Men jeg nævner disse 11 Mill. Kr. og dette Laan særlig i den Forbindelse, at de viser, at der vil komme Krav, som maaske i stigende Grad vil lægge Beslag paa Finansministerens Evne til at opretholde sit Budget, og at det ikke er nødvendigt allerede nu at paabyrde sig en Forpligtelse til at afdrage et Laan om et Aar. Jeg vil i alt Fald haabe, at det ligger udenfor den højtærede Finansministers Tankegang at ville fremsætte et Forslag om Afdrag paa Laan ved Skatter for at kunne agitere med det og sige: det har jeg villet, men jeg har ikke kunnet gennemføre det, og saa i Stilhed, som den nøgterne Finansminister han er, at sige: i Virkeligheden kan vi ikke forsvare at belaste Samfundet yderligere til et Formaal, som maa siges at være relativt nødvendigt. Jeg maa mené, at hvis det kan lykkes at gennemføre Aarene fra 1926 til 1928 uden at forøge Landets Gæld, men med Tilbagebetaling af de 40 Millioner til Nationalbanken, saa vil det være Gennemførelsen af et Program, som er al Ære værd for en Finansminister. Den højtærede Finansminister behøver ikke i sit Skjold at have mere end disse Ord: Han styrede efter Krigen og efter Ministeriet Neergaard uden at forøge Statens Gæld, og han tilbagebetalte 40 Mill. Kr. til Nationalbanken. Det er nok, men det er vist ogsaa, hvad det danske Samfund kan bære til Glæde og Ære for den højtærede Finansminister.

En Udtalelse af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vil jeg give Tilslutning, det er den, at hele den almindelige Politik vil være præget af Valutaspørgsmaalets endelige Afgørelse, og hvad der følger derefter. Bag disse Ord af det ærede Medlem laa Erkendelsen af finansielle Vanskeligheder. Derfor vil jeg ogsaa sige, at en Lovgivning, som kunde hidføre væsentlige Beparelser til Opfyldelse af Krav, som maatte melde sig under Krisen, eventuelt ogsaa til Opfyldelse af det Haab, som Ministeren har, om yderligere Gældstilbagebetaling, har i denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard en positiv Tilslutning, en Tilskyndelse. Derfor vil jeg

ogsaa haabe, at det maa lykkes at føre Spørgsmaalet om Formindskelse af vore Militæradgifter gennem en Omdannelse af vort Militærvæsen paa den for Medlemmerne bekendte Maade videre frem. Jeg vil haabe, at Venstre ikke vil deltage i den konservative Afvisning af Forhandling om dette Spørgsmaal, idet jeg vil haabe, at Begivenhederne, saaledes som de nu lykkeligvis synes at udvikle sig i Locarno, med Udsigten til en væsentlig og varig Forbedring af de europæiske Forhold, vil for Venstre danne tilstrækkeligt Grundlag til, saaledes som det har bebudet, under Hensyn til Verdensforholdene at ville ændre sin Beslutning om ikke at forhandle om en Ændring af vor Forsvarsordning. I øvrigt gælder det jo ikke blot dette Forslag, men ogsaa andre Forslag, at de maa staa i Valutakrisens Tegn. Derfor sætter jeg min Lid til, at det maa lykkes at gennemføre den kommunale Grundskyldsordning i indeværende Aar. Der er i Sandhed under en saa vanskelig Krise som den, som Landbruget vil komme til at gennemgaa, ingen Mening i at se Ejendomsskylden forøget, saaledes som man mange Steder ser den forøget, paa et Tidspunkt, hvor man maa forvente, at disse Værdier gaar nedad. Man maa derfor ogsaa haabe, at man til Grund for vor Grundbeskatning vil lægge en Vurdering til Grundskyld, som i saa høj Grad som muligt vilde kunne bringe den rigtige Vurdering under de nye Forhold frem. Der er i Sandhed ingen Mening at opretholde under denne Krise en Beskatningsform, som beskatter og vanskeliggør Opførelsen af Bygninger, et af de Problemer, vi stadig har at tumle med, naar man har en Beskatningsform, hvorunder man kan lette Opførelse af Bygninger, nemlig ved Grundskyldens Gennemførelse.

Ogsaa den sociale Lovgivning maa selvfølgelig præges af den Situation, hvori vi befinder os. Derfor glæder vi for vort Vedkommende os over, at den højtærede Indenrigsminister under Samarbejde med os og sine Meningsfæller i Folketinget i Fjor viste sig saa forstaaende overfor Ønsket om til Aldersrenteforandringen ikke at anvende flere Penge end nødvendigt til at gennemføre de særlige nødvendige Ændringer i Loven om Aldersrente.

Men hvorledes vil nu Venstre stille sig til disse Spørgsmaal? Det er nødvendigt at sætte et Spørgsmaalstegn ved Venstres Stilling. Naar man nemlig daglig faar Vidnesbyrd om, hvor overmaade mange af Tidens Opgaver Medlemmer af Venstre stiller sig forskelligt, ja modsat til, maa der